

הבטחות צריך לקיים

שלי הופיעה בוועדת החינוך של הכנסת והוצגה בה כסיפור הצלחה של מערכת החינוך הפנימייתית. כל המשתתפים הוקסמו מחיוכה ומשפתה הקולחת. היא תיארה בכנות את המשברים ואת הקשיים בדרך להצלחה. שם, בוועדת החינוך של הכנסת, היא לא סיפרה את הסיפור הבא: שלי הגיעה לכפר הנוער שניהלתי בכיתה ז'. היא בלטה מאוד בהתפרצויות הזעם שלה, כמו גם בכישרון יוצא דופן בשירה. היא ידעה להתפרץ ולהמטיר את זעמה, בדיוק כפי שידעה לשיר באופן שהשאיר את המאזינים לה מלאי התפעלות והנאה.

בסוף שנת הלימודים התכנסו כל התלמידים וההורים הנרגשים למסיבת סיום. בשעה שתלמידי י"ב עשו דרכם אל הבמה, התיישבתי כהרגלי בתוך קבוצת תלמידים צעירים מכיתה ז'. שלי ישבה לידי. היא עקבה בעניין אחר המתרחש, הקשיבה וזמזמה יחד עם הבוגרים את השירים שליוו את המסיבה. לקראת סוף הערב עלו עשרות מורים ומדריכים ושרו שיר פרידה לתלמידים המסיימים.

שלי פנתה אלי ושאלה: "למה אתה לא עולה לשיר איתם?"
 "אני אעלה לשיר איתך כשאת תסיימי י"ב," עניתי בחיך ובאופן סתמי.
 המסיבה הסתיימה וכולם התפזרו לדרכם.

שלי המשיכה לשיר, וככל שהתבגרה הזדקקה השירה שלה ופחתו התפרצויות הזעם. היא הייתה לנערה נעימה וזכתה להערכה רבה מצד חבריה ומהסגל החינוכי. בשנת הלימודים האחרונה שלה, בכיתה י"ב, הצליחה להתייצב לכל בחינות הבגרות ובמקביל להופיע בארץ ובעולם

עם הלהקה הייצוגית כזמרת מובילה. ליוויתי אותה באירועים חשובים שבהם כבשה שירתה את הקהל בשוויץ, באיטליה, בהונגריה ובמדינות נוספות.

מסיבת הסיום של שנת הלימודים קרבה. שלי לקחה על עצמה את תפקיד המנחה במסיבה, יחד עם אחד מחבריה. מחלון משרדי ראיתי את החזרות שנמשכו עד שעות הערב. בתום אחת החזרות, בעודי שקוע בענייני, נכנסה שלי למשרד.

"שלום חזי", אמרה בחיוך גדול.

"שלום שלי", עניתי. "ראיתי אתכם קודם בחזרות. כל הכבוד על ההשקעה."

"תגידי", פתחה ואמרה, "הבטחות צריך לקיים?"
"בוודאי", עניתי.

"אז אני רוצה להזכיר לך הבטחה שלך", אמרה בחיוך של ניצחון.
"יש לי הרגשה שאני זוכר משהו מלפני חמש שנים", עניתי בחיוך נבון.
"הבטחת לשיר איתי", אמרה.
"אקיים את הבטחתי בשמחה רבה", הפתעתי אותה.
"באמת?" שאלה כלא מאמינה.

"בוודאי", עניתי. "אני לא בטוח שהקהל יישאר אחרי שישמע אותי שר, אבל אני לגמרי מתכוון לעמוד בהבטחתי."

שלי קפצה משמחה, חיבקה אותי ואמרה: "בוא נשמור את זה כהפתעה. אחרי שאתה מסיים את הברכה שלך במסיבה, אני אמורה לעלות ולהודות לך. מה דעתך שאשאל אותך אם הבטחות צריך לקיים, ולאחר שתענה שכן, אספר לקהל את הסיפור מלפני חמש שנים ואבקש ממך להצטרף אלי לשיר את השיר 'החגיגה נגמרת'."

ביום המסיבה כך בדיוק עשינו. הקהל הופתע ושלי הייתה נרגשת במיוחד.

"איך היה?" שאלתי את מיכל רעייתי בסוף הערב.

"היה מרגש", ענתה, "אבל אני ממליצה לך שתסתפק בהופעת הבכורה.

אין צורך שתעלה שוב לשיר על במות..."